

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122206707
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5122206707.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, proti žalovanému: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. XXX, zastúpenému zástupcom: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, v konaní o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/71/2022-41 zo dňa 9. septembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/71/2022-41 zo dňa 9. septembra 2022 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) podľa výroku I. nariadil zabezpečovacie opatrenie a zriadil v prospech žalobcu záložné právo „na:

- nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného, a to pozemok C-KN parcelné č. 1212, druh pozemku trvalý trávny porast o výmere 330 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres D., obec M., katastrálne územie M., veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/1,

- obchodný podiel žalovaného v obchodnej spoločnosti ELPAS SK, s. r. o., so sídlom Borová 3285/32, 010 07 Žilina, IČO: 53 103 408, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka č. 74880/L, ktorému zodpovedá splatený vklad žalovaného do základného imania spoločnosti vo výške 5.000,- eur,

na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie istiny 46.044,62 eur s príslušenstvom, uplatnenej žalobcom v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 27Up/839/2022, toho času vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 38Cb/74/2022“.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že dňa 16.08.2022 bol okresnému súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým navrhuje, aby súd zriadil v prospech žalobcu záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa „v katastrálnom území M., okres D., obec M., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra C-KN č. 1212 o výmere 330 m², vedená ako trvalý trávny porast v spoluvlastníckom podiele 1/1 a na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti ELPAS SK, s. r. o., IČO: 53 103 408, so sídlom Borová 3285/32, 010 07 Žilina, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka č. 74880/L, ktorému podľa aktuálneho zápisu v obchodnom registri zodpovedá vklad žalovaného vo výške 5.000,- eur do základného imania tejto spoločnosti vo výške 5.000,- eur, za účelom zabezpečenia pohľadávky vo výške 46.044,62 eur /istina/, 21,65 eur /úrok/, 886,95 eur /úrok z omeškania/ a 2.655,69 eur /trovy konania/, ktorá je predmetom súdneho konania začatého na základe návrhu žalobcu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 27Up/839/2022“.

3. Okresný súd rozhodol vo veci podľa § 343 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „CSP“), § 344 CSP, § 324 ods. 1 CSP a návrhu žalobcu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel.

4. Zabezpečovacie opatrenie upravené v § 343 CSP s primeraným použitím ustanovení o neodkladnom opatrení slúži v civilnom sporovom konaní na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade, že je obava, že exekúcia bude ohrozená. Základnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 CSP sú osvedčenie existencie peňažnej pohľadávky veriteľa a osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie pre prípad, že pohľadávka bude veriteľovi právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je žalobca povinný v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uviesť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

5. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že považuje vo veci za dostatočne osvedčenú existenciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 46.044,62 Eur s príslušenstvom titulom uzatvorenej Dohody o ručení zo dňa 20.12.2017, ktorou žalovaný prevzal záväzok uspokojiť pohľadávku žalobcu voči dlžníkovi ELPAS, s.r.o. zo Zmluvy o splátkovom úvere č. S02309/2017 v prípade, že ju dlžník nezaplatí riadne a včas, a to aj vo väzbe na skutočnosť, že žalovaný ako jeden z dvoch konateľov a spoločníkov dlžníka nespochybnil uzatvorenie zmluvy o úvere medzi žalobcom a dlžníkom, ani dohody o ručení, na základe ktorej voči nemu žalobca uplatňuje nárok v konaní vedenom pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica.

6. Žalobca skutkovými tvrdeniami uvedenými v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v spojení s predloženým výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie M., z ktorého vyplýva vyznačenie plomby na základe V-6975/2022 (kúpna zmluva), osvedčil aj druhý predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to obavu, že exekúcia bude ohrozená, nakoľko je zrejmé, že žalovaný nakladá s predmetnou nehnuteľnosťou zapísanou na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie M., ktorá je v jeho výlučnom vlastníctve. Súd pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vzhľadom na charakter tohto inštitútu vychádzal z dostatočne popísaných skutočností, ktoré na strane žalobcu vzbudzujú obavu z možnosti uspokojenia jeho pohľadávky voči žalovanému v exekučnom konaní z majetku žalovaného, kedy je zrejmé, že žalovaný nakladá s nehnuteľnosťou v jeho výlučnom vlastníctve a zároveň z odporu žalovaného v rade 3/ proti platobnému rozkazu v konaní sp.zn. 38Cb/74/2022 vyplývajú skutočnosti súvisiace so spôsobom nakladania žalovaného s majetkom dlžníka ELPAS, s.r.o. Pre dosiahnutie účelu inštitútu zabezpečovacieho opatrenia pritom nie je namieste čakať na situáciu, kedy žalovaný pristúpi k ďalším reálnym krokom vedúcim k zmenšovaniu jeho majetku v zmysle prípadného prevodu jeho obchodného podielu v obchodnej spoločnosti ELPAS SK, s.r.o. Rovnako od žalobcu nemožno v tomto štádiu konania, podľa okresného súdu, v súvislosti s podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spravodlivo žiadať, aby preukazoval, resp. osvedčoval neexistenciu prípadného ďalšieho majetku žalovaného, z ktorého by pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená. V súvislosti s uvedeným záverom okresný súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/15/2017 zo 06.04.2017 a obdobne i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/81/2010. Okresný súd považoval za osvedčené predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 CSP, a to tak osvedčenie existencie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ako aj osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že z procesného hľadiska nariadené zabezpečovacie opatrenie má charakter zabezpečovacieho opatrenia nariadeného počas konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 27Up/839/2022, ktoré začalo doručením návrhu na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.05.2022. Z dôvodov vyplývajúcich z § 15 ods. 4 písm. j) zákona o upomínacom konaní č. 307/2016 Z.z. v znení neskorších predpisov nepodal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca na Okresnom súde Banská Bystrica, ale tento dňa 16.08.2022 doručil priamo Okresnému súdu Žilina, ktorému bola dotknutá vec z upomínacieho konania následne postúpená dňa 19.08.2022 a zapísaná pod sp.zn. 38Cb/74/2022. Napriek uvedeným časovým súvislostiam je však zrejmé, že konanie vo veci samej, s ktorým návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súvisí, toho času vedené na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 38Cb/74/2022 bolo postúpené na okresný súd dňa 19.08.2022, začalo už doručením návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní dňa 26.05.2022. Preto pokiaľ bol návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia doručený súdu dňa 16.08.2022, bolo

tak po začatí konania, resp. počas konania vo veci samej. Z uvedeného dôvodu súd pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia nepostupoval podľa § 336 a § 337 CSP a v prípade, že uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nadobudne právoplatnosť, k jeho prípadnému zrušeniu ex offa zo strany súdu môže dôjsť postupom podľa ustanovenia § 335 CSP.

7. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalovaný, ktorý mal za to, že neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Prvou a základnou zákonnou podmienkou pre vydanie rozhodnutia, ktorým súd nariadi zabezpečovacie opatrenie je, aby ten, kto sa domáha vydania takéhoto rozhodnutia, osvedčil existenciu práva dotknutého subjektu, ktoré by mohlo byť ohrozené, či porušené. Takým právom má byť podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia peňažná pohľadávka žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 46.044,62 Eur s príslušenstvom titulom Dohody o ručení zo dňa 20.12.2017, ktorou mal žalovaný prevziať záväzok uspokojiť pohľadávku žalobcu voči spoločnosti ELPAS, s.r.o., vyplývajúcu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. S02309/2017 (ďalej len „Zmluva“) v prípade, že ju spoločnosť ELPAS nezaplatí riadne a včas. Súd pritom existenciu tejto pohľadávky považuje za osvedčenú s poukazom na skutočnosť, že žalovaný, ako spoločník a konateľ spoločnosti ELPAS nepochybnil uzatvorenie Zmluvy ani Dohody, na základe ktorých si žalobca voči nemu uplatňuje predmetnú pohľadávku v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 38Cb/74/2022. Žalobca si v konaní uplatňuje ním tvrdenu pohľadávku voči žalovanému ako fyzickej osobe - ručiteľovi právnym titulom spomenutej Dohody, a nie z dôvodu jeho právneho postavenia ako spoločníka či konateľa spoločnosti ELPAS, ktorá na rozdiel od žalovaného bola zmluvnou stranou Zmluvy. Je nepochybné, že Zmluva a Dohoda sú samostatnými právnymi úkonmi uzatvorenými medzi odlišnými zmluvnými stranami a s odlišným obsahom. Jediný vzťah medzi Zmluvou a Dohodou je vzťah akcesority Dohody vo vzťahu k Zmluve, keď prípadný vznik záväzku žalovaného na peňažné plnenie voči žalobcovi je viazaný na nesplnenie záväzku spoločnosti ELPAS vyplývajúceho zo Zmluvy. Je preto nevyhnutné posudzovať vznik a existenciu týchto právnych úkonov, ako aj existenciu prípadných záväzkov a práv z nich vyplývajúcich samostatne. Vo vzťahu k žalovanému a osvedčeniu existencie či neexistencie predmetnej pohľadávky uplatňovanej žalobcom bolo podľa žalovaného absolútne irelevantné, či žalovaný v akomkoľvek právnom postavení spochybňoval alebo nepochybňoval uzatvorenie Zmluvy, keďže nebol jeho zmluvnou stranou, a teda pre neho ako fyzickú osobu z tejto Zmluvy nevyplývali žiadne práva ani povinnosti. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je rovnako zrejmé, že pred jeho vydaním bol súdu známy obsah v konaní. Súčasťou spisového materiálu je aj odpor žalovaného podaný proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 27Up/839/2022. Z obsahu odporu pritom jednoznačne vyplýva, že žalovaný výslovne popiera existenciu žalobcom uplatňovanej pohľadávky, a to nielen z dôvodu, že mu nebolo doručené žiadne oznámenie o predčasnej splatnosti záväzku spoločnosti ELPAS vyplývajúceho zo Zmluvy a ani výzva na splnenie jeho (údajného) ručiteľského záväzku (ako tvrdí žalobca). Predovšetkým z toho dôvodu, že samotná Dohoda je s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR neplatným právnym úkonom. Je preto podľa žalovaného prekvapujúce a nesprávne tvrdenie súdu o údajnej pasivite žalovaného, ktorý podľa názoru súdu nemal spochybňovať existenciu žalobcom uplatňovanej pohľadávky. Okresný súd tak podľa žalovaného dospel k nesprávnemu záveru o osvedčení existencie pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ako základnému predpokladu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prospech žalobcu.

8. Vo vzťahu k osvedčeniu druhého predpokladu pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. existencie obavy z ohrozenia exekúcie pre prípad, že pohľadávka bude žalobcovi priznaná právoplatným súdnym rozhodnutím, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na obsah odporu p. Q. ako „žalovaného 3/“, z obsahu ktorého majú vyplývať skutočnosti súvisiace so spôsobom nakladania žalovaného s majetkom spoločnosti ELPAS, ktoré konanie má takúto obavu odôvodňovať. Žalovaný v prvom rade poukazuje na to, že na rozdiel od tvrdení žalovaného obsiahnutých v jeho odpore (ktoré súd absolútne nebral do úvahy pri posudzovaní otázky existencie pohľadávky) si súd bez akéhokoľvek bližšieho skúmania ako pravdivé a rozhodujúce osvojil uvedené tvrdenia „žalovaného 3/“. Tvrdenia „žalovaného 3/“ sú nepravdivé a hrubo skresľujúce, zamŕchal „žalovaný 3/“ súdu skutočnosť, že on sám svojím konaním výrazne prispel k neschopnosti spoločnosti ELPAS plniť jej záväzky zo Zmluvy, keď bez rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti ELPAS, bez akéhokoľvek súhlasu a vedomosti žalovaného a bez akéhokoľvek právneho titulu z majetku spoločnosti ELPAS (z jej bankových účtov), vykonal neoprávnené výbery peňazí v celkovej výške 307.000,0 Eur. Aj preto žalovaný ako spoločník spoločnosti ELPAS v mene a na účet spoločnosti uplatnil nárok na vrátenie tejto sumy s príslušenstvom žalobou na súde a okresný súd rozsudkom vyhovel v konaní sp.zn. 18Cb/60/2021. Tvrdenia „žalovaného 3/“ obsiahnuté v ním podanom odpore v konaní, ktoré však súd prevzal ako podklad pre svoje

rozhodnutie, sú tvrdeniami účelovými, vedenými záujmom „žalovaného 3/“ poškodiť záujmy žalovaného. Ak by teda aj pohľadávka žalobcu existovala, čo žalovaný popiera, v žiadnom prípade takéto nepravdivé a účelové tvrdenia „žalovaného 3/“ nemôžu preukazovať obavu z toho, že konaním žalovaného by malo byť ohrozené jej splnenie.

9. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania a napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ktorým bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

10. Podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný .

11. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

16. Krajský súd uvádza, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola vyššie citovaná právna úprava. Prejednaním veci len v rámci a z tých dôvodov, ktoré žalovaný vymedzil v odvolaní a ktoré mali väzbu na zistený skutkový stav veci v prvoinštančnom konaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP), krajský súd nezistil opodstatnenosť podaného odvolania žalovaným. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého meritórneho výroku uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozhodnutia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. V zásade sa odvolací súd môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

17. Za aplikácie § 379, § 380 ods. 1 CSP, krajský súd posudzoval napadnuté uznesenie okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného, a to len tých, ktoré mali charakter kvalifikovaného odvolacieho dôvodu. Čo nebolo predmetom odvolania žalovaného, t.j. čo žalovaný v odvolaní nenamietal, sa zákonite potom ani nemohlo stať predmetom konania a posudzovania krajským súdom ako súdom odvolacím.

18. Odvolací súd k dôvodom svojho rozhodnutia považuje za nevyhnutné poukázať i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, v zmysle ktorého,

odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

19. Odvolací súd k inštitútu zabezpečovacieho opatrenia vo všeobecnosti uvádza, že v zmysle § 343 ods. 1 CSP je možné zabezpečovacie opatrenie nariadiť na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa len v prípade, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP je ten, kto požaduje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň je povinný opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z týchto zákonných ustanovení plynie, že nielen k dátumu konania a rozhodovania okresným súdom, ale aj k dátumu rozhodovania krajským súdom ako súdom odvolacím je daná požiadavka kumulatívneho splnenia podmienok, za ktorých môže dôjsť k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Krajský súd uvádza, že týmito podmienkami sú hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku (peňažnej pohľadávky veriteľa), uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú obavu, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom k potrebe kumulatívneho splnenia oboch týchto podmienok je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť len vtedy, ak sú tieto podmienky naplnené súčasne.

20. Pre odvolacie konanie vo vzťahu k rozhodovaniu krajského súdu ako súdu odvolacieho, je však relevantná úprava § 329 ods. 2 CSP, z ktorej vyplýva osobitné procesné pravidlo, podľa ktorého je pre rozhodnutie relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Toto ustanovenie má význam pre vyvolané odvolacie konanie, kedy aj pre krajský súd, rozhodujúci o podanom odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného či zabezpečovacieho opatrenia, je relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd nemôže rozhodnutie založiť na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého uznesenia.

21. Z napadnutého uznesenia okresného súdu bolo zrejmé, že okresný súd mal preukázané kumulatívne naplnenie podmienok pre uloženie zabezpečovacieho opatrenia, tak ako bolo uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Žalovaný v podanom odvolaní vyjadril nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu, mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Poukázal odvolateľ na to, že súčasťou spisového materiálu je aj odpor žalovaného podaný proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 (ďalej aj len „odpor“), v ktorom žalovaný výslovne popiera existenciu žalobcom uplatňovanej pohľadávky, a to nielen z toho dôvodu, že mu nebolo doručené oznámenie o predčasnej splatnosti záväzku spoločnosti ELPAS SK, ani výzva na splnenie ručiteľského záväzku. V tejto súvislosti sa oboznámil odvolací súd so závermi okresného súdu, v zmysle ktorých okresný súd konštatoval, že v rámci vyvolaného konania na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca predložil zmluvu o splátkovom úvere č. S02309/2017 uzatvorenú medzi žalobcom ako veriteľom spoločnosťou ELPAS s.r.o. a dlžníkom (č.l. 3 a nasl. spisu), ďalej na Dohodu o ručení uzatvorenú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako ručiteľom dňa 20.12.2017 (č.l. 6 a nasl. spisu). Z obsahu spisu vyplýva, že jeho súčasťou sú Dohoda o ručení uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a ručiteľom Q. dňa 20.12.2017 (č.l. 8 spisu), platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica z 13. júna 2022 sp.zn. 27Up 739/2022 a nasl. spisu, opravné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 27Up/839/2022 z 29. júna 2022 (č.l. 12 spisu), ako i výpis z listu vlastníctva č. XXXX, kat. územie M. (č.l. 16 spisu) s dátumom vyhotovenia 11.8.2022, výpis z Obchodného registra Okresného súdu Žilina Vložka č. 74880/L (č.l. 18 spisu) a výzvu Okresného súdu Banská Bystrica z 21.7.2022 sp.zn. 27Up/839/2022. Okresný súd podľa ods. 11. napadnutého uznesenia konštatoval, že v prejednávanej veci považuje za dostatočne osvedčenú existenciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 46.044,62 Eur s príslušenstvom titulom uzatvorenej Dohody o ručení zo dňa 20.12.2017, ktorou žalovaný prevzal záväzok uspokojiť pohľadávku žalobcu voči dlžníkovi ELPAS s.r.o., 013 31 Divina 166, IČO: 36 400 399 zo Zmluvy o splátkovom úvere č. S02309/2017, v prípade, ak ju dlžník nezaplatí riadne a včas, a to aj vo väzbe na tú skutočnosť, že žalovaný ako jeden z dvoch konateľov a spoločníkov dlžníka nepochybne uzatvorenie Zmluvy o úvere medzi žalobcom a dlžníkom ani Dohody o ručení, na základe ktorej voči nemu žalobca uplatňuje nárok v konaní vedenom pôvodne na okresnom súde pod sp.zn. 38Cb/74/2022, nespochybnil. Odvolací súd v zhode s okresným súdom uvádza, že pre dosiahnutie účelu inštitútu zabezpečovacieho opatrenia pritom nie je namieste čakať na situáciu, kedy žalovaný pristúpi k ďalším reálnym krokom vedúcim k zmenšovaniu jeho majetku, v prípade prípadného prevodu jeho obchodného podielu v obchodnej spoločnosti ELPAS SK, s.r.o., so sídlom Borová 3285/32, 010 07 Žilina, IČO: 53 103 408. Rovnako od žalobcu nemožno v tomto štádiu

konania v súvislosti s podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spravodlivo žiadať, aby preukazoval, resp. osvedčoval neexistenciu prípadného ďalšieho majetku žalovaného, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená.

22. Pokiaľ žalovaný v odvolaní napádal závery okresného súdu, že neosvedčil, že žalovaný je dlžníkom z pohľadávky uplatňovanej žalobcom v predmetom konaní, povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia poskytnúť ochranu, a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia žalobcu, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Alebo inak povedané, hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 1108). Žalobcom doposiaľ produkované dôkazy, ich uvedenie a vyhodnotenie najmä v ods. 11. napadnutého uznesenia okresného súdu, napriek odvolacím námietkam žalovaného, predstavuje dostatočné podklady pre konštatovanie o osvedčení pohľadávky žalobcu výlučne pre štádium o nariadení zabezpečovacieho opatrenia. V tejto rovine odkazuje odvolací súd v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP.

23. Odvolací súd považuje za podstatné na tomto mieste uviesť, že po dôslednom oboznámení sa s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu po vykonaní odvolacieho prieskumu, krajský súd vo vzťahu k naplneniu zákonom vyžadovanej kumulatívnej podmienky osvedčenia obavy, hrozby z budúceho možného výkonu súdneho rozhodnutia uvádza, že pre naplnenie tejto zákonnej požiadavky nevyhnutné, aby boli zo strany žalobcu osvedčené konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali jeho obavu, že zo strany žalovaného dôjde k takému nakladaniu s jeho majetkom, ktoré by mohlo mať za následok zmarenie možnosti žalobcu uspokojiť jeho pohľadávku. Nemožno pritom odhliadnuť od toho, že zabezpečovacie opatrenie má plniť predovšetkým funkciu rýchleho a pružného riešenia situácie, ktorá neznesie odklad pre osvedčenie tvrdenej obavy ohľadom hroziacej ujmy, je potrebné zo strany žalobcu uviesť také konkrétne správanie žalovaného, výsledkom ktorého je alebo môže byť poškodenie záujmov žalobcu. Vzhľadom na listinné dôkazy, ktoré už tvoria súčasť spisového materiálu, ako i závery okresného súdu, potom nebolo možné podľa odvolacieho súdu prijať záver iný, než ten, že správanie sa žalovaného osvedčuje nakladanie s nehnuteľným majetkom žalovaného takým spôsobom, ktoré odôvodňujú nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, tak ako navrhol žalobca. Vzhľadom na listinné dôkazy, ktoré už tvoria súčasť spisového materiálu, nebolo možné podľa odvolacieho súdu prijať záver iný, odlišný od záverov okresného súdu, v zmysle ktorých bola osvedčená naliehavosť dočasnej úpravy pomerov tým, že zo strany žalovaného došlo k takému konkrétnemu konaniu, ktoré bezprostredne a priamo spôsobuje negatívny zásah do práva, ktorému žalobca žiadal priznať ochranu. Odvolací súd považuje za podstatné na tomto mieste uviesť, že uvedené závery sa vzťahujú výslovne ku konaniu o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

24. Odvolací súd vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu poukazuje na závery, ktoré si osvojil a v zmysle ktorých „Právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia, avšak ustanovenie § 75 ods. 6 O.s.p. dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom

v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Staršia legislatíva a teraz náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o vydanie predbežného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu predbežného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia predbežného opatrenia.“(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012).

25. Pripomína krajský súd, že v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na obchodné podiely žalovaného tu ide o vzťah žalobcu a žalovaného ako fyzickej osoby, t.j. ide o vzťah tvrdenej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ktorej žalobca žiada nariadením zabezpečovacieho opatrenia poskytnúť súdnu ochranu.

26. Podľa názoru krajského súdu, nariadením zabezpečovacieho opatrenia sa v neprimeranom rozsahu nezasahuje do práv žalovaného v spojení s predmetom záložného práva, keď táto farcha mu nebráni vo výkone jeho práva spoločníka obchodnej spoločnosti, a teda mu v dôsledku nariadeného zabezpečovacieho opatrenia nehrozí vznik závažnej nenapraviteľnej ujmy, ktorá by mohla byť za určitých okolností dôvodom pre zamietnutie podaného návrhu.

27. Rozhodnutím okresného súdu nebolo porušené právo žalovaného na súdnu ochranu. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedošlo k porušeniu princípu proporcionality a ani k obmedzeniu žalovaného spôsobom neprimeraným. Bola tu, podľa krajského súdu, zabezpečená vyváženosť práv tak žalobcu, ako aj oprávnených záujmov žalovaného, pretože zriadené záložné právo nepredstavuje hrozbu závažnej či nenapraviteľnej ujmy v prípade záložného práva na obchodný podiel a nebráni mu vo výkone jeho práva spoločníka v uvedenej obchodnej spoločnosti. Konaním okresného súdu a následne aj v rámci vyvolaného odvolacieho konania krajským súdom, došlo k výkladu a aplikácii rozhodných zákonných ustanovení spôsobom, ktorý rešpektoval ich význam a účel za dôsledného rešpektovania vyváženosti práv tak žalobcu ako aj žalovaného. Ani jeden z odvolacích dôvodov žalovaného nebol relevantný, preto vo vyvolanom odvolacom konaní krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie.

28. Princíp proporcionality odôvodňuje Čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, jeho zmyslom je hľadať spravodlivú rovnováhu pri dosiahnutí cieľa. Krajský súd mal za to, že žalobca osvedčil aj obavu, že exekúcia bude ohrozená, tak ako už konštatoval vyššie. Vo všeobecnosti sa však žiada dodať k inštitútu záložného práva, že jeho hlavnou funkciou je zabezpečiť pohľadávku veriteľa a posilniť jeho právnej postavenie. Pokiaľ ide o osvedčenie ďalšej základnej podmienky, a to danosť obavy, že budúca exekúcia bude ohrozená, odvolací súd mal v danom prípade osvedčený objektívny stav ohrozenia prípadnej budúcej exekúcie, daný uskutočnenými krokmi žalovaného. Odvolací súd pritom považuje za potrebné zdôrazniť, že obava z ohrozenia z exekúcie je odôvodnená nielen v prípade, keď nositeľ hmotno-právnej povinnosti realizuje faktické alebo právne kroky smerujúce k úplnému zmareniu budúcej exekúcie ale i vtedy, keď tieto kroky smerujú k významnému sťaženiu. Postačuje už dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov.

29. Pre účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nemôže prejudikovať práva a povinnosti sporových strán a žalobca nemusí svoje tvrdenia preukázať spôsobom, vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť tak, ako v spore vo veci samej, ale postačuje osvedčenie rozhodujúcich skutočností (tak ako uviedol odvolací súd už vyššie), s tým, že vykonanie ďalších dôkazov na preukázanie pravdivosti tvrdení žalobcu bude už predmetom konania vo veci samej.

30. Žalovaný vyčítal v odvolaní, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru o osvedčení existencie pohľadávky voči žalovanému ako základného predpokladu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prospech žalobcu, a to s poukazom i na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn.

I. ÚS 26/2010, s tvrdením o neplatnosti právneho úkonu. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalovaného odvolací súd uvádza, že uvedené tvrdenie bez ďalšieho a to ani s prihliadnutím na skutočnosť, že v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa vyžaduje len osvedčenie skutočnosti, nebolo možné konštatovať, že by došlo zo strany žalovaného k jeho osvedčeniu, a to ani s poukazom na skutočnosť, uvádzané v odpore proti vydanému platobnému rozkazu a obsah spisového materiálu, z ktorého uvedené tvrdenia žalovaného zostali len v rovine tvrdení.

31. Krajský súd vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu len primerane a podporne poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 741/2017 z 20. decembra 2017, z ktorého vyplýva, že všeobecný súd zabezpečovacím opatrením dočasne a predbežne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania takéhoto opatrenia domáha ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje (mm. IV. ÚS 257/2010), ktoré postuláty napriek odvolacím námietkam žalovaného boli v postupe okresného súdu dodržané.

32. Vo vzťahu ku svojmu rozhodnutiu odvolací súd pre komplexnosť posúdenia považuje uviesť aj to, že obmedzenie dispozičného oprávnenia zabezpečovacím opatrením nie je možné považovať za prípad núteného obmedzenia vlastníckeho práva, na ktoré sa vzťahuje čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a nie je ani zásahom do Ústavou SR chráneného práva podnikateľ. Obmedzenie vlastníckeho práva vo forme záložného práva je len predbežnou sankciou za pravdepodobné porušenie inej právnej povinnosti, pričom rozhodovanie o zabezpečovacom opatrení je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je na ujmu práva strany sporu na súdnu ochranu konečným rozhodnutím vo veci samej, pretože strana sporu má právo navrhnúť zrušenie tohto zabezpečovacieho opatrenia. Zabezpečovacie opatrenie je pritom opatrením dočasným a nie je ním prejednaný konečný výsledok sporu, ale sa ním len zabezpečuje to, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam.

33. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalovaným tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa i jeho právny záver vo veci, pokiaľ ide o vyhodnotenie kumulatívnych podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v rovine osvedčenia nároku žalobcu, výlučne pre účely rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, tak v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, ako vecne správnych, nemôže teda dať za pravdu žalovanému, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie kumulatívnych podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a správne dospel k záveru, že boli splnené, čo aj správne odôvodnil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.